

Roosevelt zahteva od kongresa daljše vojaško službovanje

Administracija bo najbrže odnehala od zahteve, da se pošlje ameriško armado izven ameriškega ozemlja. Toda Roosevelt vztraja, da kongres spremeni postavbo za daljšo vojaško službo.

Washington, 14. jul. — Senator Barkley, vodja demokratske stranke v senatu, je izjavil, ko je prišel od posvetovanja pri predsedniku Rooseveltu, da bi administracija zahtevala od kongresa dovoljenje, da se enoletniki in narodno gardo pridržijo še nadalje, ko bodo odslužili eno leto.

Ko so senatorja vprašali, če misli, da bo kongres to odobril, je senator: "Kadar je jasno, da je taka postavba potrebna, da se kongres ne bo obotavljal izvršiti svojo dolžnost."

Senator je tudi povedal, da je v istem času se pa poročila, da Roosevelt za enkrat ne bo zahteval daljšo vojaško službovanje od kongresa dovoljenja, da se pošlje ameriško armado izven ameriškega ozemlja.

Bele hiše se nazirajo, da bi pristajali administracije na vse sile v obeh zbornicah, da bi izvojevali premembne spremembe, ki zdaj določa samo vojaško službovanje.

Roosevelt je bil poklical na poročanje radi te zadeve sedem dni preden se odprejo kongresni obratki članov senata in kongresne zbornice in dva republiškega kongresa.

Navzoč je bil tudi general Marshall, načelnik generalštaba.

Vsekakor se pričakuje v kongresu vroče debate glede tega predloga. Nasprotniki podaljšanja vojaške službe bodo trdili, da bi bilo podaljšanje prelomiteljske besede, ki jo je dala, ko je prišla lani pred kongres z zahtevo za enoletno obvezno vojaško službo in je rekla, da vojaki ne bodo služili dlje kot eno leto.

To je tudi pomagalo, da je bila postavba tedaj sprejeta. Predlog za podaljšanje vojaške službe bo prišel v poslansko zbornico najbrže že v petek.

Danes naprej bo kazeno za one, ki kršijo postavbo pri prehodu čez cesto

Če boste šli preko ceste, če bo signalna luč rdeča, ali če boste šli preko ceste sredi bloka in ne med tistima dvema belima črtama in boste dobili od policista tiktet, se boste morali zglasiti z njim na glavni policijski postaji v 48 urah. Ako se boste zglasili tekom 48 in 72 ur, boste plačali \$2 in če se še potem ne boste zglasili, boste klicani na policijsko sodnijo.

Pa to še ni vse. Vsak, katerega bo policist dal tiktet, se bo moral legitimirati s kakim izkaznilom, da je res tista oseba, za katero se je izdal.

Torej kdor ima kak opravke onkraj ceste, naj pazi, da bo šel preko samo tam, kjer je prostor za to določen.

Pokojni Joseph Ileršič
Kot smo že poročali, je nagloma umrl Joseph Ileršič, star 56 let, stanujoč na 1128 E. 67. St. Tukaj zapuščajo žalujočo soprogo Mary, rojeno Kovacič, tri sinove: Franka, Antona in Andreja, hčer Kristino, brata Matta v Wimer, Pa. in Franka v Lloydell, Pa., brata Lojzeta in Andreja pa v Kanadi. Zapuščajo tudi več drugih sorodnikov. Rojen je bil v Cerknici, kjer zapuščajo sestro in več drugih sorodnikov. Tukaj je bival 38 let in je bil član društva Naprej, št. 5 SNPJ in Lunder Adamič, št. 20 SSPZ. Pogreb se bo vršil v sredo popoldne ob eni iz Želetovega pogrebnega zavoda, 6502 St. Clair Ave. na pokopališču Highland park.

Zadušnica
V sredo ob 7:15 se bo brala v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. sv. maša za pokojnim Raymond Mivšek. Sorodniki, prijatelji in znanci so vabljeni.

Prosta vožnja
Odslek mestne zbornice za prevoz je odobril predlog, da dobe vojniki v uniformah prosto vožnjo na ulični železnici. Če bo družba ulične železnice to sprejela, se še ne ve.

Zaroka
Mrs. Mary Tomsick, 5211 Sher Ave. naznanja zaroko s hčerko Florence z Mr. Frank Pirnatom, sinom Mr. in Blaž Pirnat, 6619 Edna

ZA VEČJI ZVERINJAK V CLEVELANDU

V Clevelandu se je pričela kampanja za večji zverinjak. Nabrali bi rad denar, da se bivališča ujetih zveri poveča in napravi bolj udobna, drugič pa, da se nabavi več vrst divjih živali.

Cleveland je imel prvi zverinjak pred 52 let v Wade parku. Pozneje so ga premestili v Brookside park. Mesto se je vedno bavilo z načrtom, da se zverinjak razširi, toda nikdar ni bilo potrebnega denarja na razpolago. Precej se je zverinjak izboljšalo, ko je dala zvezna vlada delavce in denar od WPA.

Lansko leto je prevzelo upravo zverinjaka vodstvo clevelandskega muzeja in od tedaj se je mnogo izboljšalo. Zdaj je v teku kampanja, da se nabere denar za večji zverinjak. Hvaležno se sprejme doneske od \$1 naprej. Gotovino ali ček naj se pošlje na: Friends of the Cleveland Zoo, Suite 326-8, Hotel Statler, Cleveland, Ohio.

Zverinjaki so privlačna sila v vsakem mestu, tako mladine kot odraslih, zato je vsakdo proščen, naj po svojih močeh pomaga, da bo tudi Cleveland dobil večji in modernejši zverinjak, kot jih imajo po drugih mestih.

Premirje v Siriji je bilo podpisano

Kaira, 14. jul. — Danes je bilo podpisano premirje med francosko in angleško armado. Maršal Petain, načelnik francoske vlade, je uradno priznal poraz in izgubo Sirije. Pogoji še niso znani, toda sporoča se, da bo odšlo iz Sirije v teku 48 ur vse francosko vojaštvo v Turčijo. Francija je izgubila v Siriji eno svojih najbogatejših kolonij.

Izlet po državi N. Y.

Mr. in Mrs. Anton Femeč, zet in žena, so obiskali razne zanimive kraje po državi New York, Niagarske slapove in drugo. So se prav dobro imeli.

Grki podpirajo Lauscheta

Grško-ameriški klubi, ki se nahajajo v 12. okrajih po Clevelandu, so indorsirali soglasno Frank J. Lauscheta za županskega kandidata.

Tudi vojaki bodo lahko volili jeseni

Več tisoč naših slovenskih fantov-državljanov se nahaja v vojaških taboriščih. Ker bodo zlasti letošnje volitve zelo važne, ko bomo volili našega rojaka, g. Franka Lauscheta za župana, je dolžnost nas vseh, da mu dobimo vsak glas na volivni dan. Za nas tukaj bo lahko voliti, ker imamo volivne koče pred nosom. Drugače je pa za vojake, ki tudi lahko volijo, čeprav bodo imeli pri tem nekaj več dela.

Naše starše, ki imajo sinove pri vojaki, njih sorodnike in prijatelje, opozarjamo, naj jim pišejo sledeče: Vsak vojak, ki bi rad volil, mora pisati osebno po volivni listek. Pišite mu, naj piše na: Board of Elections, Cuyahoga County, Cleveland, O. ter zahteva "Absentee Application." To lahko dobe že zdaj.

Ko bo dobil volivni odbor to vojakovo prošnjo za volitve, mu bo poslal "Primary Voters Ballot." To glasovnico naj vojak izpolni na ta način, kot bi volil tukaj v volivni koči, toda poslati

KADAR IMA KDO VELIKO SMOLO

Havre, Mont. — W. L. Judkins je dobil poškodbe na železnici. Odpeljali so ga v bolnišnico. Ko je že precej okreval je pa padel s postelje in si zlomil kost v nosu.

Nov grob

V soboto zvečer je umrl v mestni bolnišnici mladenič Boltezar Pavunčić, star 27 let, stanujoč na 1402 E. 49. St. Tukaj zapuščajo samo 15-letno sestro Ano. Rojen je bil v Clevelandu. Pogreb se bo vršil v sredo zjutraj iz Želetovega pogrebnega zavoda, 6502 St. Clair Ave. v cerkev sv. Pavla ter na pokopališču Kalvarijo.

Kazanje slik

Mr. Grdina naznanja, da bo v sredo zopet kazal slike na Knausovem dvorišču, v četrtek pa na Waterloo Rd.

Za rusko armado ni rešitve, trdi Nemec

V Parizu nabirajo divizijo prostovoljcev, da gre v boj proti Rusiji

Paris, Francija. — V mestu in okolici so začeli nabirati prostovoljce, ki bi šli v boj ob strani Nemčije proti Rusiji. Namestnik se poslati eno motorizirano divizijo. Glavni stan je v prostori, ki jih je imela prej ruska turistovska družba, a za javljenje prostovoljcev so uredili bivše židovske tovarne po raznih delih mesta.

Francoska vlada je obljubila, da bo skrbel za družine teh prostovoljcev. Ni pa še znano, kdo bo preskrbel uniforme, kdo bo plačeval prostovoljce in kdaj bo divizija odrinila na bojišče. Sodi se pa, da bo divizijo vzdrževala Nemčija.

Islandčanom zelo imponira strumnost ameriških vojakov

New York. — Iz Reykjavika, glavnega mesta Islandije, prihajajo poročila, da domačini zelo občudujejo strumnost ameriških vojakov, zlasti preciznost in ročnost, s katero ameriški mornarji in marinji izkladajo blago iz ladij. Poročilo pravi:

"Potrebščine, truki, orožje in municija prihaja brez prestanka na obrežje. Kakor hitro so na pomolu za ladje, tako naglo jih vojaki odpeljejo v gorovje. Nič ne ustavi Amerikancev. Če ni poti, jo napravijo, če ni pripravnega pristanišča, pristanejo v kakem zalivu."

Islandčanke zelo občudujejo lepo uniformo ameriških mornarjev. V trgovinah dobe vojaki sedem kron za en dolar, za kar lahko kupijo tri zavojčke ameriških cigaret.

Malo bolj nerodno bo za Amerikance to, ker bodo bolj kratki s pijačo. Vse vinarne so pod vladno kontrolo, žganje se dobi pa samo na karte in te dobe samo domačini. Glavno mesto Reykjavik, ki šteje 40,000 prebivalcev, ima samo eno kino gledališče in to je vsak večer polno ameriških vojakov.

Nemška poročila zatrjujejo, da armada stalno napreduje in da so v trenutni nevarnosti tri glavna ruska mesta: Leningrad, Moskva in Kiev. Ruska poročila trdijo, da armada še vedno vzdržuje fronto brez posebnih sprememb.

Severna nemška armada, ki prodira proti Leningradu, danes poroča, da je pri Opaški strla Stalinovo linijo. Dalje zatrjuje berlinsko poročilo, da se Kiev, glavno mesto Ukrajine, preseva v temeljih pred združeno zračno in potalsko silo nemške armade, da je ruska osrednja fronta zlomljena in nemškim oklepnim divizijam pot odprta do Moskve, ter da je Leningrad blizu padca, ker prodirata proti njemu nemška kolona od latvijske meje in finska od severa.

Glavni stan finske armade poroča, da so Finci na več krajih predrl ruskim linijo in da so dosegli kraje 37 milj daleč na rusko ozemlje.

Rusko armadno poročilo se v kratkem glasi: "V noči od 13. do 14. julija ni bilo dosti bojev in nobenih važnih sprememb na fronti."

To bi pomenilo, da so zdaj tam temne noči in da nemška armada ponovi miruje. V prvih dneh pohoda proti Rusiji so bile jasne noči in Nemci so bili v boju 24 ur na dan, s čemer so se potegnili preko baltičskih provinc in Poljske.

Nemci še vedno naskakujejo v treh glavnih točkah: Pskov, Vitebsk in Novograd. S tem prodirajo v treh smereh: proti Leningradu, proti Moskvi in Kijevu.

Rusi so včeraj prvič priznali, da so Nemci prekorali reko Dnjeper, toda da niso mogli

Japonska ladja je odšla brez nemških konzulov, ki so jo zaman klicali nazaj

San Francisco, Cal. — V nedeljo bi se bila morala odpeljati nemška konzula Fritz Wiedemann in dr. Hans Borchers s svojim štabom in družinami na japonski ladji Yawata Maru. Vse je bilo pripravljeno za odhod, kovečki naloženi na pomolu. Toda, ko je kapitan japonske ladje naznanil odhod, nemška konzula nista hotela na ladjo, ker nista dobila od angleške in ameriške vlade zagotovilo za varno vožnjo. Japonski parnik je nato odplul brez nju.

Dve uri zatem je pa tisto zagotovilo prišlo, toda parnik je bil že daleč na morju. Konzul Wiedemann je po radiu poklical kapitana, naj ladjo obrne in pride ponje na stroške nemške vlade. Toda kapitan je odgovoril, da mu je to nemogoče. Toda to odločnega Nemca, ki je bil v svetovni vojni Hitlerjev stotnik, ni ustavilo. Po telefonu je poklical Tokyo in zahteval, naj se ladja ustavi. Res je dosel, da so ladjo ustavili 90 milj od San Francisca, kjer je čakala na dražene Nemce.

Zdaj je pa Wiedemann iskal kako prevozno sredstvo do parnika. Prosil je obrežno stražo, prosil je mornarico za kako ladjo, prosil je za kako letalo, toda nihče ga ni uslišal. Končno mu je nemško poslanstvo iz Washingtona povedalo, da je japonski parnik že predaleč, da bi se vrnil nazaj in naj odputuje s prihodno japonsko ladjo, ki bo odplula šele 31. julija.

Euclid zbira aluminij

V Euclidu se vrši ta teden kampanja za zbiranje stare aluminijeve posode. Namen je zbrati 20,000 kosov stare posode, za vsakega stanovalca v Euclidu po eno. Kampanja sta pričela organizacija vojnih veterani in vodstvo Shore gledališča. Gledališče je obljubilo pristo vstopnino ta teden vsakemu otroku, ki prinese s seboj kako staro aluminijevo posodo.

Žrebanje novincev

V četrtek zvečer ob sedmih bodo v Washingtonu žrebali številke onih fantov, ki so se registrirali 1. julija. Teh je v vseh Zed. državah 750,000.

Pozdravi iz Detroita

Iz Detroita, Mich. pošljajo svojim prijateljem in znancem pozdrave sledeči Clevelandčani: Mr. in Mrs. Matt Kastelic, Sr., Mr. in Mrs. Wm. Kastelic ter Mr. in Mrs. S. Opalich.

Nemec bi rad videl, da bi šle Zed. države takoj v vojno proti Hitlerju

New York. — Dr. Frank Bohn, predsednik Nemškega narodnega kongresa za demokracijo, apelira na Zed. države, naj takoj stopijo v vojno. Dr. Bohn zagotavlja, da je večina nemškega naroda z našimi zavezniki in da samo čaka na naš vstop v vojno.

"Ako stopimo v vojno proti Hitlerju zdaj, bo boj kratek in zmaga zagotovljena," trdi dr. Bohn. "Milijoni nemških delavcev v industrijah sovražijo zver, ki jih drži v kleščah," je rekel. Dr. Bohn tudi svetuje, naj se pozove demokratske nemške in italijanske državljane, naj ustvarijo v tujini svoje vlade, da bodo imeli besedo, kadar se bo vršila mirovna konferenca.

"AMERIŠKA DOMOVINA"AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and HolidaysNAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo, celo leto, \$7.00
Posamezna številka, 3cSUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
European subscription, \$7.00 per year
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 163 Tue., July 15, 1941

Italijanska kolonialna politika v Libiji

Obrežje italijanske kolonije Libije je na zemljevidu prav tako, kakor hrbet kamele: prva grba je Tripolis s svojo pokrajino, sedlo je Velika Sirta, druga grba pa Cirenajka. Od leta 1912 naprej je Italija vrgla v to kolonijo zelo mnogo denarja, toda ta kolonija ni nikdar hotela prav dobro uspeti. Počasi pa je iz Tripolisa le nastalo konkurenčno mesto Tunisu, toda italijanska politika je vedno trdila, da je Tunis po krivici pripadel Francozom. Ob obrežju so kmalu zgradili železniško progo, ki vodi iz Tripolisa zahodno do Tarhure in vzhodno do Zuara. Umazane in revne ribiške vasi ob obali so bile preurejene v udobna naselja in s cestami povezane med seboj. Tudi v Cirenajki so zgradili železniško progo z glavno postajo v Bengaziju. V Bardiji, Capuzzu, Tobruku in Derni so zgradili vojašnice in nato utrdbe, ki so postale vojaško zelo pomembne. Te utrdbe bi naj ščitile deželo pred vdorom z morske strani. Tam nasproti je bil otok Kreta in že leta 1935 so računali s tem, da bi Kreta kdaj lahko prešla v angleške roke.

Libijo so po bitkah v letih 1911 in 1912 odvzeli Turčiji, toda več desetletij je ta dežela ostala italijanska kolonija, ki je vladi povzročala največ skrbi. Prebivalstvo je bilo zelo zagrizeno in si ni dalo dopovedati, da so novi gospodarji prišli v deželo kot prijatelji. Plemena so se dolgo upirala in večkrat so domačini izvedli drzne napade na italijanske posadke ali pa na uradnike, ki so bili na potovanjih. Ko je grof Volpi bil v letu 1922 guverner Libije, je moral deželo tako rekoč še enkrat osvojiti za Italijo. Pomirjevanje je trajalo celih osem let. Na eni strani se je vodila zelo modra politika, na drugi strani pa zelo strogo izvajanje vseh predpisov proti upornikom — oboje pa je nato predredilo domačine novemu redu. Skupine italijanskih vojakov, večinoma mladih fašistov, so stalno krožile po vsej deželi. Te vojaške patrole so bile večinoma konjeniški oddelki, navajeni na službo v puščavi, bili so sposobni, da so prejahali do 300 km v dveh do treh dneh in tri tedne so lahko vzdržali s svojo zalogo živin in vode. Imena maršala de Bona, Grazianija, Badoglija in Itala Balba so tesno povezana z zgodovino Libije. Ko je zavladal nad deželo maršal Italo Balbo, se je zaključila doba popuščenja in koncesij. Država je začela posegati v razvoj plemen in je sklenila podpirati zlasti male posestnike in pospeševati razvoj malih kmetij.

Življenje je postalo mirnejše šele v zadnjih letih. Kolonijo oklepa morje, Egipt, Sudan in francoske kolonije. Obrežje je dolgo približno 1900 km, zelo peščeno in ima le malo pristanišč. V letu 1937 je bila ob obrežju zgrajena moderna široka cesta.

Tripolitanija se razteza od tuniške meje do globine Velike Sirta. Zelenic polno obrežno ozemlje se širi nato globoko v puščavo tja do "črnih gora." Libijska puščava Marjarija se razteza od Solluma do Bombe. Tam leži najboljša naravno libijsko pristanišče Tobruk. Južna Libija prehaja nato v saharško puščavo in samo redke karavane si upajo zaiti v te predele dežele, kjer je vedno manj zelenic.

Upravo v Libiji vodi libijska guvernerska uprava, ki ji načeluje guverner. Njen poglavar je neposredno italijanski minister za Italijansko Afriko. V mirnem času je imel guverner, ki mu je pomagal generalni tajnik, vse izvajanje upravne in vojaške oblasti v svojih rokah. Z zakonom z dne 10. aprila 1937 je bila vsa Libija razdeljena na štiri pokrajine, in sicer na Tripolitanijo, Misurte, Bengazi in Derno. Južni del dežele je bil podrejen pod vojaško upravo z glavnim mestom Hun. Vsaki pokrajini je načeloval prefekt, vsaka prefektura pa je zopet razdeljena na rezidence in podrezidence. Sodstvo je v rokah rednih sodišč, poleg tega pa delujejo še posebna muslimanska in rabinska sodišča. Ko je italijanska vlada začela izločevati žide iz javnega življenja, so židovska sodišča nehala z delom.

V mesecu aprilu 1937 je vlada sklenila dati Libiji posebno vojaško vodstvo. Mednarodno življenje se je že začelo zapletati in zato bi se naj dežela čimprej zavarovala pred presenečenji. Ustanovili so poseben štab za vojsko v Libiji in temu poveljstvu načeluje danes maršal Nuovo. Dne 9. januarja 1939 pa je bil objavljen zakonski ukaz, ki pravi, da je Libija sestavni del italijanskega cesarstva. Toda dežela je še ohranila nekatere upravne in sodne posebnosti, ki so v zvezi s posebnim razvojem dežele. Državljanstvo libijskega prebivalstva je bilo določeno že z ukazom z dne 3. decembra 1934, z ukazom z dne 9. decembra 1939 pa je bila ta določba še bolj izpopolnjena in so prebivalci postali državljani istega cesarstva.

Italijanska vzhodna Afrika (Abesinija, Eritreja in Somalija) in Dodekanes so skoraj popolnoma odsekani od ostale Italije. Samo Libija ima še zvezo z Italijo. Tobruk je bilo za vzhodno Cirenajko najvažnejše pristanišče.

V zadnjih dveh letih je Italija zelo veliko storila za Libijo, ker je stremela za tem, da bi ta dežela čimbolj uspevala. V Italiji se je zelo uspešno širila propaganda za odhod italijanskih kmetov v Libijo in iz pristanišča v Genovi in v Neaplju so odvozili v Libijo nad 20.000 kmečkih družin, katerim so oblasti pripravile vse, kar je bilo potrebno za boljše življenje kmetijstva v pokrajinah ob obrežjih, kjer so pasovi rodovitne zemlje. Nove italijanske naselbine so največ v pokrajini okrog Tripolisa in Misurte in v gorati deželi med Derni in Bengazijem.

BESEDA IZ NARODA**Slovenski radio programi**

Vsak Slovenec v Clevelandu prav gotovo ljubi prelepo slovensko pesem in ob nedeljah kar najraje počaka doma, dokler ne mine slovenski radio program. In kadar nastopijo na programu dobri pevci kot na primer Mr. Samsa, Eddie in Frank Bradač ter John Lube ali Louis Belle in Frank Pluter naši izborni pevki Černetova in Tomšičeva iz Loraina in pa Tončka Simičičeva, takrat je res užitek, kar se ga sploh more pričakovati. Tiste pol ure mine kot blisk in nas kar draži, ko tako hitro čas beži.

Torej smo zelo hvaležni ravnatelju in oznanjevalcu Mr. Martin Antončiču, ki se tako trudi za našo zabavo in nam teden za tednom preskrbi lepe programe. Za delo, ki ga on izvršuje, mu prav gotovo ne damo zasluženo priznanje, ker če bi, potem bi bili tudi bolj velikodušni napram stroškom, ki so vključeni z oddajo teh programov, da ne bi moral tudi za sredstva sam poskrbeti. Toda, temu se mora itak vsak, kdor deluje za javnost, prilagoditi. Čast Ti, Heinie!

Pred zadnjo nedeljo smo mnogi občudovali izborni petje gospe Tončke Simičičeve, ki je tako sijajno pela težko skladbo "Donavski valovi." Povedano mi je bilo, da ima gospa Simičičeva eno izmed glavnih vlog v prekrasni opereti "Cigan Baron," ki bo podana po Glasbeni Matici v nedeljo 28. septembra, 1941. Prav gotovo bomo napolnili dvorano do zadnjega kotička, da slišimo prekrasne melodije, oziroma valčke, katerih je vse polno v omenjeni opereti.

Iskrena hvala vsem, ki nas zabavate s prekrasno slovensko pesmijo!

Albina Novak.

Romanje v Carey, Ohio

Newburgh. — Vsem Tistim, ki nameravate romati na božjo pot v Carey, Ohio, naznanjam, da sem najela bus in sicer najboljšega, ki se ga dobi v mestu in kar jih je danes v prometu. Prostora ima za 40 oseb.

Kdor se želi pridružiti nam, za skupno romanje, naj se prihlasi najkasneje do 1. avgusta pri spodaj podpisani. Vožnja na busu stane v oba kraja \$2.50. Bus bo odpeljal iz Clevelanda 14. avgusta ob 12. uri (to je ravno opoldne) in iz Carey pa bo odpeljal 15. avgusta ob eni popoldne. Torej boste imeli dovolj časa opraviti svoje zadeve pri Mariji, ki vam bo gotovo pomagala in vas uslišala, če jo boste zaupno prosili. Pozdrav vsem romarjem,

Apolonija Kic,
3558 East 81st St.**Obisk iz New Yorka**

V čast si štejem, da so nas počastile s svojim obiskom iz New Yorka moja prijateljica in sorodnica gospa Fanny Holešek in njeni dve prijateljici ga. Cecilija Stefančič in ga. Frančiška Cernkovič.

V Cleveland so dospeli 2. julija zvečer na Union postajo. Ko sem na kolodvoru zagledala go. Holešek, sem bila tako vzradoščena, da skoro nisem mogla govoriti. Povedala mi je, da ni sama in da ima s seboj še dve prijateljici, če bom imela prostora za vse. Z veseljem sem jih povabila in ko smo se bolj podrobno pogovorile, sem bila pa še bolj vesela, ker sem se bila z njimi seznanila že pred tremi leti pri ge. Holešek, ko sem se tam mudila na obisku.

Če bi mi bilo mogoče, bi jih

bila peljala povsod, kjer so naseljeni naši slovenski rojaki, a bila sem tako iznenadena, da nisem vedela ne kako in kaj.

Naslednjega dne smo se odpravile na St. Clair, ker so imele vse tri dosti naslovov svojih prijateljev in znancev. Pustila sem jih pri prvih znanih na 61. cesti, ki so mi rekli, da grem lahko domov in da bodo za večerjo že prišle nazaj k meni. Prepričana sem bila, da jih bo kdo pripeljal z avtom, pa so prišle s poulično karo in še ta konduktor, namesto, da bi jih bil dal doli na Denison, pa jih je izpustil že na Clark.

Končno pa so se le prismejale k nam in mi povedale, da so se bile izgubile. Pravile so, da so se imenito zabavale in da je tukaj res naša prava domovina, kjer imamo Slovenci svoje narodne domove in cerkve. Posebno pa se jim je dopadel Slovenski narodni dom na St. Clairju. Rekle so, da je ponos vsem Slovincem.

Obiskale pa so tudi naše slovenske cerkve — ponos slovenskega naroda. Posebno prijazna pa je cerkev sv. Lovrenca, so rekle. Pravile so, da ko so obiskale Cleveland, se jim je zdelo kot bi obiskale staro domovino. Obiskale pa so tudi Barberton, le žal jim je bilo, da niso ničesar vedele o slavnosti srebrnega jubileja mašništva Rev. M. Jagra. V Barbertonu živi sestra ge. Frančiške Cernkovič.

Prav gotovo sem mislila, da jih bom še pridržala za par dni, a so bile tako malo pri nas, da se še skoro dobro pogovorile nismo, pa so že odšle v terek zvečer. V resnici mi je dolgčas za njimi in vedno ogledujem odkje bodo prišle in se mi prismejale nasproti. To je bila res vesela in prijazna družba in polna zdravega humorja. Upam, da nas prihodnjič obiščejo za več dni in kaj kmalu in naj nam Clevelandčanom nikar kaj ne zamerijo. Bog vas živi!

Marija Oblak.

Euclid, Ohio

V petek, 18. julija ob osmih zvečer boste zopet imeli priliko slišati lepo ubrane glasove godbenikov od Ohio Music projekta.

Ker so to sami profesionalni godbeniki, bi bilo skoro sramotno, da bi igrali praznim klopem. Zatorej vabimo cenjeno občinstvo, da bi se poslužili te prilike, ker vselej, kadar želite slišati dober koncert, morate plačati precej visoko vstopnino pa še ne slišate tako lepo ubrane harmonije. V petek bo igral orkester.

Vas prijazno vabi direktorij Slovenskega društvenega doma na Recher Ave.

A. Ogrin, tajnik.

Prisrčna zahvala

Dolžnost me veže, da se zahvalim vsem mojim sorodnikom, prijateljem in znancem za iznenadenje ali surprise, ki so mi ga priredili dne 14. junija zvečer ob priliki moje petdesetletnice. Kaj takega nisem nikdar pričakoval. Zato hvala vam vsem!

V prvi vrsti se moram zahvaliti Mr. in Mrs. Stražar, ki sta bila povzročitelja tega partija. Nadalje hvala mojemu svaku Mr. Krečiču, Mr. Frank Košaku, Mr. Math Zupančiču in moji sestri Mrs. Mary Jerič. Zahvaljujem pa se tudi vsem kharicam, ki so vse delale zastonj in pekle, posebno Mrs. Štepec iz Mansfielda. Dalje lepa hvala ženam in dekletom, ki so stregle v dvorani in ravno tako lepa hvala fantom in moškim za baro, ki so nam stregli

s hladno pijačo. Zahvaljujem pa se tudi Father Omanu za brezplačno šolsko dvorano.

Zahvalim pa se tudi vsem, ki so se udeležili partija in mi darovali krasen šopek iz 50 dolarjev. Zahvalo naj prejemajo sledeči: Mr. in Mrs. Frank Košak, Mr. in Mrs. Anton Košak, Mr. in Mrs. Anton Zabukovec, Mr. in Mrs. Tomaž Mrvar, ml., Mr. in Mrs. Joseph Košak, Mr. in Mrs. Louis Perhne, ml., Misses Albina in Julia Zele, Mrs. Marija Jerič, Miss Anna Jerič, Miss Theresia Jerič, Mr. Martin Jerič, Mr. in Mrs. Joseph Jerič, Mr. in Mrs. Frank Dupli.

Mr. in Mrs. Frank Hrovat, Mr. in Mrs. Frank Jerič, Mr. in Mrs. Ferdinand Krečič, Mr. in Mrs. John Kožel iz Collinwooda, hvala vama John in Mary, Mr. in Mrs. Anton Gliha, ml., Mr. in Mrs. Joseph Lekan iz Maple Heights, Mr. in Mrs. John Zimmerman, Mrs. Gertrude Urbančič, Mr. Frank Stibil, st.

Mr. in Mrs. Ignac Rangus, Mr. in Mrs. Frank Stražar, Mr. in Mrs. Frank Hočevar, Mr. in Mrs. Frank Jerič iz 81. ceste, Mr. in Mrs. Louis Arko (Mrs. Arko je dala in naredila šopek in sicer brezplačno) hvala!, Mr. Anton Stražar pa je daroval "birthday cake," hvala Tonček!

Mr. in Mrs. Joseph Vrček iz Maple Heights, Mr. in Mrs. Frank Jelušič iz Maple Hgts., Mr. in Mrs. Louis Kastelic iz Maple Hgts., Mr. in Mrs. John Simončič, Mr. in Mrs. Andrej Slak, Mr. in Mrs. John Stibil, Mr. in Mrs. Frank Stibil, Mr. in Mrs. Frank Marinčič, Mr. in Mrs. John Strekal, Mr. in Mrs. Frank Zore.

Mr. in Mrs. Sylvester Paulin, Mr. in Mrs. Matija Zupančič, Mr. in Mrs. Frank Blatnik, Mr. in Mrs. Joseph Fortuna, Mr. in Mrs. Joseph Prosen, Mr. in Mrs. Frank Gliha, ml., Mr. in Mrs. Anton Blatnik, Mr. in Mrs. Jakob Rešnik, Mr. in Mrs. Louis Šupan, Mr. in Mrs. Anton Gliha, st., Mr. in Mrs. Joseph Globokar.

Mr. in Mrs. Joseph Godec, Mr. in Mrs. Frank Godec iz 82. ceste, Mrs. Theresa Lekan iz 80. ceste, Mr. in Mrs. John Zupančič, Mr. in Mrs. John Maver, Mr. in Mrs. Dominik Blatnik.

Prisrčno se zahvaljujem stolaravnatelju Mr. Resniku, ki mi je čestital k 50 letnici kakor tudi vsem ostalim govornikom in govornicam. Iskrena hvala vsem skupaj. Prav tako velja najlepša zahvala tudi vsem tistim, če smo mogoče slučajno katero ime pomotoma izpustili.

Zahvaliti pa se vam želi tudi moja soproga, Zelja naju obeh je, da bi vam mogla kdaj vsem povrniti. Prepričani bodite, dragi sorodniki in prijatelji, da vas ne bova pozabila do zadnjega diha. Bog vas živi! Vam hvaležna,

John in Mary Rogelj,
3593 East 81st St.**Iz zgodovine bomb**

V 19. stoletju je bil pojem bombe tesno združen z delovanjem anarhistov in prevratnikov, zlasti v stari Rusiji, v vojnem področju pa je bomba ime la zelo majhno ulogo. Šele med svetovno vojno je ta beseda, ki jo danes beremo v vojnih poročilih vsak dan, stopila spet v ospredje in sicer kot orožje v zračni vojni.

Beseda bomba izvira iz latinskega "bombus," kar pomeni bučec, sršec šum. Srednji vek je bombus razširil v bombardo, kakor so se imenovali vojni stroji, ki so metali kamnite kroglice.

Za izumitelja s smodnikom napolnjenih, razstrelivih krogel velja rimski knez Zigmunt Malatesta. Prvič so takšne kroglice uporabljali v vojni za neodvisnost Nizozemske, in sicer leta 1588 pri obleganju

gelderskega mesta Wachtendoncka.

V francoščini se je bil latinski bombus spremenil med tem v bombe in v tej obliki so besede prevzela druga ljudstva. Sredi 18. stoletja opisuje Zedlerjev leksikon bombo kot votlo, železno, s smodnikom napolnjeno kroglo. Od granate se razlikuje le po velikosti, pravi to delo. V splošnem so imenovali velike, okrogle, z razstrelivom napolnjene izstrelke granate, ovalne oblike pa bombe. Razstrelilna sila teh izstrelkov je bila tedaj seveda še majhna. Bombe so se razletele v nekoliko večjih kosov.

V vsakdanji govorici je doblila beseda bomba še druge, prenešene pomene. O vesteh z močnim učinkom pravimo, da učinkujejo kakor bomba, da lje govorimo često tudi o bombnih uspehih in o bombah kot soznačnicah za lažnjive govorice.

Zakaj nas obliva kurja polt?

V nenadnem mrazu in strahu pravimo, da nas obliva kurja polt.

Človeško telo je ne samo na vidno kosmatih mestih, temveč tudi skoraj povsod "prevlečeno" s finimi dlacicami, ostankom iz pradednih časov, ko nam je kosmatost kakor živalim rabila zoper mraz, dež, pik in udarec. Dlaka pa rabijo živalim tudi kot strašilni pripomoček v primeru napada ali v obrambi, pri čemer se dlake naježijo. Mišični mehazem, ki ježi dlake, je zato najbolj razvit na zunanjih straneh telesa, na tilniku, hrbtu in na zunanji površini okončin. Vsaka dlaciča ima tako rekoč svoj lonček pomade, ki jo vzdržuje mastno in mehko, da lahko opravlja svojo nalogo proti mrazu in dežju. Da se mora dlaka v danem trenutku zježiti, ima majhno mišico, razen tega pa je obdana z mrežo živčnih vlaken. Kadar se takšna mišica skrči, spravi posevno dlako v pokončni položaj. S tem se stisne žleza lojnica, ki odda svojo vsebino kakor stisnjena cevka zobno pasto in namaže pri tem dlako s toščo. Posebno izrazit je ta pojav pri goseh in kokoših. Njih koža ima posebno obsežne lojnice, ki molijo iz nje kakor majhne grbice, zlasti pri gosih. Pri drugih živalih izstopajo lojnice le tedaj, če se jim dlake in peresa postavijo pokonci. Njih koža sliči tedaj gosji in kurji koži. Enako je tudi s človekom.

Razne zanimivosti

Prstni odtisi niso iznajdba modernega časa, kakor mnogi mislijo. Že v zelo starih časih so jih poznali Kitajci, ki so z njegovo pomočjo točno ugotavljali istovestnost raznih oseb. Tudi v stari Siriji so poznali prstne odtise. Prstni odtisi so takrat služili tudi namesto podpisa, kakor še danes poznamo "podpis" s palcem. Ako sta lastnika zamenjala posestvi, sta pritisnila svoja palca na dve plošči mehke krede. Stranki sta nato zamenjali ti dve plošči, jih držali nad plamenom ter jih nato obdržali kot dokaz za lastninsko pravico.

Pred 20 leti so preiskovali Himalajsko pogorje. To pogorje je znano po krasnih rastlinah. Mnogo novih rastlinskih vrst so že našli na Himalaji. Posebno so takrat zanimale raziskovalce lilije, vendar niso našli nobene nove vrste. Pred kratkim pa so vendarle našli popolnoma novo vrsto lilije, krasno cvetlico z mogočnimi zvončastimi rumenimi cvetki, ki so deset centimetrov dolgi in deset centimetrov široki na sprednji odprtini. Na Himalaji so našli tudi 30 novih vrst rododendrona in dva ducata novih vrst trobentice.

Koristna pajčev

Le malo ljudi bo zavrnilo na vprašanje o najboljši čas, da se diči pajčevine. Le malo, ki jo reče ljudi, ki sploh veljence ti proizvodi pajče ameriški sploh pobirajo. Toda —

haniki, ki potrebujejo mehke instrumente, lovijo pajčevine. Nemških mesečih ter jih uporabljajo v hrani. Potem odprejo te Seved-lico in pomolijo vanj. Pajek spleza na svitlo in nato na lestvo, z njega se stiti na tla in za to najboljši izdelati seveda nitko, navija to nit hitro iz žice. En sam pajek na ta način podariti 100 m niti, potem ga opane.

Pajčevinske niti v finih instrumentih se ne spreminjajo mraza, toplote ali vlage za merilne in primarne prave v teodolitih, dihih, mikroskopi in pomena. Tako daje žuželka dragocen preciznih instrumentov terena tehnika še enakovrednega tvojemu času, ko plavajo jega leta" skozi ozračje mehnik krijejo pajčevini za vse leto.

Od kdaj vojaške me?

Vojak in uniforma danes dva neločljiva pojma, majši utegnemo se na bili časi, ko je bilo dr. nica pa je, da se v niso vedeli nič o kašnejsa oblačilih vojakov. vsak vojak izbiral si je plačeval iz svojih lahko po svojem okus je bil v veliki seveda od njegovega ta teh vojakov ob ga veke je bila vidna, na, kakor si je dan mo niti več predstavila?

Ta svoboda gleda imela seveda svoje statke. Dogajalo je v kakšni bitki na ve več vedeli, kdo je pri sovrznik, ker so pre malo razlikovali pripadniki kakšne vojske. Pomagali so v prilično kratkih znaki pozvali svoje skupaj in ko se je obnovil, so nadaljevali Samo visoki častniki sli posebne barve in gl trakov in čopov dah, da so mogli ke daljave videti, prav spadajo.

Šele proti sredini je prišlo tako daleč, pripadniki kakšne vojske. V vojski Gustava Adolfa med seboj n. pr. že pomočjo posebnih vov in čopov. Ta izkazala kot praktično kmalu prevzeli tudi skovodje. Med tride no se je splošno uvel ti koncu 17. stoletja ske uniformirane glave.

Pet družin

V mestu French je vsega skupaj 156 bivalstva pa odpade Matji žin, ki imajo skupno Teh pet številnih ljudi mvsaka sledeče število ogubog in Mrs. Honore Q ina v otrok; Mr. in Mrs. mond, 21 otrok; Mrs. Isadore Roy, 20 otrok; Mrs. Fred Paradis, 17 otrok. Skoro gotovo v Zed. država, ki bi našalo z večjimi druž omenjeno mesto v dr

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Mays

...bo z...
...se...
...ma, ki jo je...
...vilenec...
...ameriko, pa se je vračal...
...Srečolovec...
...Eden...
...tisočev, ki se mu je srečal...
...Nemanič sem bil," je odgovoril, "nepridiprav—postopač."
...Seveda ne! Kajti danes ni več nemanič in ne postopav...
...V ubožnici sem se rodil, ve...
...v velikem siromaštvu. In naj...
...Ni mogoče! Najbrže ste...
...je žalostne spomine že po...
...opane in če ne govorite o...
...Bi mi tudi na misel ne ho...
...veseli me, da mi zaupate."
...Na Saksonskem ste doma...
...rojstni kraj gotovo pozna...
...menoval je vas v Krušnih...
...Poznam tisti kraj. Nekaj...
...In poznate gotovo tudi rev...
...živijo. Dandanes je moren...
...je država manj storila za...
...reževe in občine so bile na...
...Mislite si siromašne prebi...
...ve in ubožnico, ki je še siro...
...v bogajme po sosednih va...
...Sirov krompir, skorja kru...
...milodarov so živeli. Pa...
...ni so bili tisti, ki so si iz na...
...Moja mati pa žal ni bila pa...
...Vaša mati? V ubožnici je...
...Da. Saj sem že povedal, da...
...je se rodil v ubožnici. Komaj...
...je že nosila po vaseh, in ko...
...da sem znal stopiti prve...
...ake, sem moral že capljati...
...njo."
...Za vabo seveda—"
...Da! Reven otrok se ljudem...
...je smilil. V cunjah sem ti...
...prav kakor mati, in na be...
...enje sem bil naučen kakor...
...drugi na rokodelstvo. Po...
...ono strogo je zahtevala, da...
...jokal in se tresel od mra...
...in glada, kadar sva stopila...
...hišo ali pa srečala ljudi na...
...sti. Hliniti se mi joka seveda...
...bilo treba, za glad je bilo...
...dno temeljito poskrbljeno...
...ati namreč skoraj nič ni jed...
...meni pa je dajala le griz...
...aje. Kar je naberačila, je...
...odala. Našla je namreč lju...
...ki so ji za naberačeni kruh...
...krompir dajali po nekaj...
...enningov. Za tisti denar si...
...kupovala žganje. Kajti žg...
...je ji je bilo nad vse, še celo...
...ad otroka."
...Strašne razmere! Bolje...
...mislim, če molčiva o njih—"
...Ne! Ne smete misliti, da...
...em hudoben, pokvarjen člo...
...ek, ker vam take reči pripove...
...ujem o svoji materi. Pripove...
...ujem vam jih le, da boste bo...
...je razumeli razliko med mo...
...nekdanjim in sedanjim živ...
...jenjem.
...Mati je bila izgubljena, so...
...pravili, ni ji bilo več pomoči...
...udi mene je vlekla s seboj v...
...ogubo. Tedaj me je dala ob...
...ina v uk k črevljarju. Krpar...
...bil prav za prav, kajti pravi...
...revljarjski mojster me nobeden...
...hotel sprejeti.
...Hudi časi so bili pri tistem...
...revljarju. Jest so mi malo...
...jali in da sem tisto malenkost...
...že prebavil, sem jih dobil še...
...jermenom po hrbtu. Lahko...
...mislite, da mi tako življenje

Kaplja krvi in ptička

(Konec)

"In glejte," je žalostno prenehala povest, "toliko let je minilo žza onega dne ustvarjanja, toliko vrtnic je že ocvelo, toliko mladih ptičkov je že izlezlo iz jajčec, da jih ne more sešteti nihče, vendar je taščica še vedno majhen, siv ptiček. Ni se ji še posrečilo pridobiti si rdečih peres."
Mladi ptički so nastajali odprli kljunčke in so vprašali, ali se niso potrudili njihovi predniki, da bi izvršili kako junaštvo in si tako pridobili predragoceno rdečo barvo.
"Vsi smo storili, kar smo mogli," je pel ptiček, "a ni se posrečilo nikomur izmed nas. Že prva taščica je bila srečala prav sebi enakega ptička. In ga je imela tako rada, da so vzplamtele njene prsi. — Ah, — je pomislila — zdaj razumem vse. Ljubi Bog je menil, da moram goreče ljubiti in pobarvati perje na prsih z gorečo ljubeznijo svojega srca. — A ni se ji posrečilo, kakor se ni osrečilo nobenemu izmed nas in se tudi vam ne bo posrečilo nikoli."
Mali, mladi ptički so otožno začivkali. Že so bili žalostni, da ne bo nikdar krasila rdeča barva njihovih majhnih, s puhom poraslih prsi.
"Zaupale smo tudi v svoje petje," je pel stari ptiček v dolgih, zateglih zvokih. "Že prva taščica je pela tako lepo, da so se ji širile prsi od navdušenja in je spet pričela upati. — Ah, — je mislila — moje perje bo zardele zaradi gorečnosti moje duše za petje. — A se ji ni posrečilo, kakor se ni posrečilo nobeni potem in se tudi vam ne bo posrečilo."
Spet so otožno začivkali mladi ptički s svojimi napol poraslimi grli.
"Zaupale smo tudi v svojo neustrašenost in hrabrost. Že prva taščica se je borila hrabro z drugimi ptiči in njene prsi so

žarele od bojaželjnosti. — Ah, — je mislila — moje perje bo zardele od bojaželjnosti mojega srca. — A se ji ni posrečilo, kakor se ni posrečilo nobeni potem in se tudi vam ne bo posrečilo."
Mali, mladi ptički so začivkali polni zaupanja, da bodo oni vendarle poizkusili priti do zaželene plačila. A ptiček jim je otožno odvrnil, da je to povsem nemogoče. Kako bi smeli pričakovati oni, kar se že toliko izvrstnim prednikom ni posrečilo doseči? Kaj hočejo storiti več, kot da bi ljubili, peli in se bojevali? Kaj bi... Ptiček ni dokončal stavka. Zakaj skozi jeruzalemska vrata je prihajala velika množica ljudi. In množice so hrumele na vrh grička, kjer je bilo ptičje gnezdo. — Blizali so se jezdeci na ponosnih konjih, vojskiči z dolgimi sulicami, rabljevi hlapeci z žebli in s kladi. In slovesno so stopali duhovniki in sodniki, ihtede ženske in pred vsmi temi je prihajala divje hrumeče nižje ljudstvo kot zoprno tuleče spremstvo postopačev. Mali, sivi ptiček je drgetaje sedel na robu gnezda. Vsa hip se je zbal, da bodo pomandrali nizko trnjevo grmičevje in pomorili mladice. "Pazite," je začivkal malim, nebogljenim stvarcam, "splazite se prav tesno skupaj in se ne oglašite niti z glaskom! Tu prihaja konj, ki stopa prav tik nad nami! Ondi se bliža vojsčak v sandalah, ki so podkovane z železom! Ondi drevi ves divji trop!"
Mahoma ptiček ni več opominjal. Utihtil je in onemel in je skoraj pozabil nevarnost, ki je pretila vsem.
Potem je brz skočil v gnezdo in razprostrl svoja majhna krija čez mladice.
"Ne, ne, to je prestrašno," je začivkal. "Tega ne smete videti. Tamkaj hočejo pribiti tri moze na križ!"
In je razprostrl majhna krija tako na široko, da mladici ni

so mogli videti ničesar. Zaslišali so le bobneče udarce kladi, glasno jadikovanje in besneče kričanje ljudske množice.
Taščica je sledila vsemu temu strašnemu prizoru z očmi ki so se širile od groze. Ni mogla odmekniti oči od onih treh nesrečnikov.
"Kako so ljudje vendar okrutni!" je čez čas začivkal ptiček. "Ni jim dovolj, da pribijejo uboge ljudi na križ. Enemu so pritisnili na glavo celo bodeče, trnjevo krono. Natančno vidim, da so ranili trnji njegovo čelo in kaplja kri navzdol. In ta človek je tako lep in gleda tako milo krog sebe, da ga mora vzljubiti vsak. Ko gledam njegovo trpljenje, mi je, kakor bi prebodla ošiljena puščica moje srce."
Bolj in bolj se je s trnjem križani zamislil malemu ptičku.
"Če bi bila brat orel, pa bi potegnil žeblje, ki mu prebadajo roke, in bi zapodila mučivca z močnimi kremplji."
Taščica je videla, kako je kapljala kri s čela Križanega. Ni mogla nič več sedeti na gnezdu.
"Čeprav sem le majhna in borba, vendar moram kaj storiti za ubogega mučenika," je začivkala sama zase. In je zapustila gnezdo ter odletela v ozračje. V velikih lokih je obkrožala Križanega večkrat in se mu ni upala približati. Saj je bil to plašen, majhen ptiček, ki se ni nikdar upal priti v človeško bližino. Toda polagoma se je le ojunčila, zletela je h križu in izvlekla s kljunčkom ostro bodico iz čela Križanega.
Vtem pa je padla kaplja krvi s Križanega na ptičkove prsi. Kaplja se je brz razlezla in pordečila vsa majhna nežna peresca na njegovih prsih.
In Križani je odprl ustnice in zašepetal ptičku:
"Ker si usmiljen, si dosegel, po čemer je hrepel tvoj rod, odkar je bil svet ustvarjen."
Ko je prišel ptiček spet v svoje gnezdo, so mu začivkali mal-

čki:
"Tvoje prsi so rdeče, perjice grla je bolj rdeče kot vrtnice!"
"To je le kaplja krvi s čela ubogega človeka. Ta bo brz izginila, če se bom kopal v potoku ali čistem studencu," je odvrnil s čivkanjem ptiček.
A čeprav se je kopala taščica še tako, vendar ni nikoli več izginila rdeča barva z njenih prsi. In ko so dorastli njeni malčki, se je blestela krvavordeča barva tudi na njihovem perju na prsih, kakor se blesti še dandanes na prsih vsake taščice.
(Selma Lagerlof)

Vodnica

Danilo se je, ko so ga vrtinila vrata nalahno potisnila iz bara na prazno cesto. Kasneje se je večkrat in zaman trudil, da bi spravil tisto, kar se je potem zgodilo, v zvezo s svojim prenapetim nastrojenjem.
V gledališču, kjer je bil s svojimi prijatelji, je videl igro srednje vrste; v neki restavraciji so bili večerjali, potem je prav za prav nerad sledil tovarišem v neko plesišče. Spomini na tisti lokal z iskrecimi se lučmi v rdeči, zeleni in vseh mogočih barvah, na hrupno godbo in klepet so se mu motali po glavi, plesal je bil tudi in jedkosti koktajlov ga je ščemela v grlu, a vse to se ni prav nič skladalo s kasnejšim dogodkom in ni bilo drugega, ko izgubljen večer.
Še preden so začeli odhajati prijatelji, je odšel sam domov. Skoraj toplo mu je zrak zapahljal v lice. Prižgal si je cigareto in stopal čez trg.
Z zvonika je štirikrat zadonelo. Bilo je slišati, ko da se kočena krogla kotali v brezno. Natančno je občutil, kako se umikata trpkost in utrujenost in je bil iznenada tako čudno razburjen. Ker čutil je, kako se mu neko tuje hotenje tipaje bliža.
Iz mrzle črno-bele mesečine, ki je srebrno razsvetljevala polovico česte pred njim, a je drugo polovico držala v temi, se je z zidu izvila postava neke ženske.
Zapazil je, ali je vsaj mislil, da je zapazil svetlejši trikot čela in las in tudi kretnja, ki se mu je z njo približala, je izhajala iz močnega, notranjega nagiba. Imel je občutek, ki si ga ni pobliže razjasnjeval, ko da je tu čakala nanj.
Njena črna obleka, ki jo je navidezno videl, je forfotala pred njim. Zdelo se je, ko da jo nosijo nemirne peruti in njena roka — prisegel bi bil na to — uvela, nagubana roka je vabila, naj gre za njo. Nikoli si ni mogel natančno predočiti te ženske, ki se je zdelo, da med mesečino in jutranjim somrakom valovi proti nekakšnemu nepojmljivemu niču. Zdaj pa zdaj se je pokazal obris lica, nagubano čelo v trnjevi kroni starosti, a vsega tega že v naslednji minuti ni bilo moči več obdržati v spominu.
Le kam ga vodi starka? Kaj hoče od njega? Ali ga izvablja v kako past, kjer ga bodo napadli? Ali ga vodi v kako beznico greha in pogube?
Navzlic temu se ni mogel upirati sili, ki ga je bila odvrnila od poti domov. Saj je komaj še vedel, po katerem kraju tega ponočno spečega mesta hodi. Medtem ko je luna bledelela na nebu ko veneča roža, se je druga, siva in žalostna svetloba poigravala nad strehami.
Slednjič se je toliko osvestil, da je sklenil, da ne bo več tjavendan taval po cestah in se je hotel obrniti. A tedaj je šla žena, bolj razločno vidna, proti njemu in je živahno kazala z odločnimi kretnjami v prejšnjo smer.
Pokorno ji je sledil. Ko je stopil na breg reke in ga je v lice zadel jutranji hlad in ostrejši zrak, ki je spremljal tok reke, se je zdelo, ko da je ta

svežost odpihnila prikazen noči, zakaj, zdaj ni mogel nikjer več zapaziti one ženske. Prav ničesar od nje se ni pokazalo, čeprav bi se moralo razločno videti, kako kdo hiti po poti tu na verižnem mostu, izbrani tvorbi jeklenih mrež, ki se je odražala od mlečnobeke praznine. Stopil je čisto na most.
Tedajci se je zgodilo.
Izenada se je odprla reza brezna. Iz temnožametaste vodne gladine je odjeknil glas, ki je iz stiskalnice strahu izvil iz sebe klic na pomoč. Zapazil je telo nekega potapljačevega se človeka, ki ga je voda butala sem in tja. Videl je bolj razločno ko prej oni skrivnostni obraz vodnice, kako boljši vanj od groze spačeni obraz in ne da bi pomislil, ne da bi kolikaj preudaril, ali ga bo skok z mostu postavil v neposredno bližino na pomoč vpijočega človeka, je vrgel s sebe plašč in se spustil v padec.
Sapo mu je potisnilo nazaj v grlo. Kakor s tramovjem se je uprlo vanj. Grmeče, plesoče, iskre izpuhtevala se je zgrijnalo nad njim nešteto neskončnih, zvezdnatih nebesnih prostorov. Pogreznil se je v reza-joci mraz. Le za sežen od nje-ga je polzel toneči dalje.
Ni ženska... mu je šinilo v glavo... ona je izginila v nasprotno smer... Dotopal je ovratnik, premočeno progokrate. Že je z roko oprjel telo, a tedaj se je začela grozotna igra s smrtjo... Oni ga je ves v strahu davil, se oklepal njegovih udov, ga vlekel nizdol.
Nihče se ni pokazal. Breg je bil izumrl. Ničesar ni bilo ko nebo nad njima, obrobjeno s številnimi, majhnimi, biserno svetlikajočimi se oblaki. Visoki most v dalji je bil zarisan le še kot tanka, blesteča se črta.
Od nikoder ni mogla priti pomoč. Prisiliti se bo moral, da bo sam to dovršil. Postal je usodi odgovoren za življenje, ki ga je neki nespametnik očividno zavrgel. Le on je bil zdaj tisti, da temu človeku podari nov dan. Izvršil je to. Neskončna blaženost ga je prešinjala... je dajala njegovim rokam orjaške moči.
Ko je na obrežnem grušču pod okroglimi, belimi kamni slednjič začutil tla pod seboj, bi se mu bil rešeni človek skoraj spet iztrgal. Skrbno ga je položil na nekaj pomladno svežih travnatih ruš.
Oni je odprl oči. Okrenil je glavo, kolikor jo je pač mogel v svoji slabosti in je z očmi pozvedoval v daljo. Besede so kar rožljale po ustnicah, drgetajočih od mraza: "Kje je ona? Poslednje... moja mrtva mati... Ko da mi hoče priti na pomoč... videl sem jo, kako teče proti mostu in mi maha z rokami..."
(Emanuela Matti-Lowenkrenz)

Slika nam kaže litvinske vojne begunce, ko se zopet vračajo na svoje domove, iz katerih so se bili umaknili pred nemško in rusko armado v zadnjih bojih. Ležeči so nemški vojaki na straži.

Slika nam kaže Levinov spomenik v nekem ruskem mestu. Vse krog spomenika so razvaline in razbiti ruski tanki, a spomenik pa je ostal nepoškodovan kakor poročajo nemška poročila.

Zanimivosti koledarja

Nobeno stoletje se ne more začeti s sredo, petkom in nedeljo. O tem se lahko prepričate, če pregledate razdobje dveh tisočev let. Mesec oktober se prične z istim dnevom v tednu kot januar, april z istim kot julij, december z istim kot september. Ne velja pa to za prestopna leta. Februar, marec in november se začnejo z istim dnevom v tednu. Junij in avgust pa se prične z različnimi dnevi tedna. Tudi to se ne nanaša na prestopno leto. Navadno leto (torej zopet ne prestopno) se začne in konča na isti dan v tednu.

MALI OGLASI

\$5.500, velika hiša za 1 družino, 8 sob, hrastova tla, garaže, cementni dovoz; \$300 pilinski vrelec, \$500 takoj; na St. Clair in 108. St.

McKenna
1383 E. 55. St., 639 E. 108. St.
HENDERSON 5282. MULBERRY 4285

Oblok Furniture Co.
TRGOVINA S POHISTVOM
Pohištvo in vse potrebščine za dom
6612 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 2978

(Dalje prihodnjič)

TROJKA

DR. FRANC DETELA

"Nič prekmetska, oče. Ali menite, da gospoda ne dela? Poglejte Stojanovo, Dragano-vo gospo, ki sta pridnejši od marsikatero kmetijske gospodi- nje. Vi mislite, da dela na tem svetu samo kmet, in kar v nič me hočete dejati; in vendar vem in znam, kar znam, in la-ko bi imenoval snubca za Met-ko, ki bi ga bili vsi veseli."

"Pojdi kam! Pa vendar ne barončka?"

"Kaj bi vam pravil, ko vam nobena beseda ni prav!"

"Snubca, Lovro, pa mi le po-vej," se je norčevala sestra,

"saj veš, da so to za dekleta važne stvari. Morebiti ga še ne poznam ne. Kdo bi bil?"

"Ugani!"

"Gosposki ali kmetijski?"

"Pojdi se solit s svojimi kme-či! Za kmeta si ti predobra."

"To se mi že zdavnaj dozde-va. Kdo pa bi hodil tako tiho za menoj! Vendar ne Čukov France ali, kakor se je sam pre-krstil, Radivoj?"

"Ne, Radivoj nima nič; tvoj snubec pa bo imel denar."

"Čim več, tem bolje. Ampak kdo bi bil?"

"Ali poznaš Majerjevega Ed-varda?"

Metka se je zasmejala, da so jo polile solze. Vstopil je učitelj Andrej Planinec in prijazo- no pozdravil očeta, mater in zlasti Metko. Ko pa je zagledal Lovra, mu je zastala beseda in v zadregi je vprašal, če je gos- pold Bojanec še hud nanj.

"Zakaj bi bil hud?" so se ču- dili domači. Planinec je pove- dal, kaj se je bilo zgodilo zju- traj in kako ga je bil napadel Majerjev Edvard.

"Ta pobalin ne pusti nikogar na miru," se je hudoval oče.

"Mene se je bil že tudi lotil. Prišel mi je naproti s tistim gr- dim psom in me ustavil, naj ga pozdravim. 'Zaba, kdo pa si?' sem dejal, ker ga še nisem po- znal. — 'Jaz sem gospod Ed- vard Majer, izučeni, ne vem kaj že vse. — 'In jaz,' sem dejal, 'sem gospod Janez Bojanec, posestnik v Gorenji vasi šte- vilka tri.' — 'Če me ne boste pozdravljali,' se je zagrozil, 'bom naščuval tega psa.' — 'Le!' sem mu rekel, na rami sem imel motiko — 'najprej bom psa, potem pa tebe.' Od te- daj imam mir."

"A meni niti na misel ni pri-

šlo, da bi žalil koga, najmanj vas, gospod Bojanec," je trdil učitelj in mu ponudil roko v spravo. Lovro ga je hladno gledal. Planinec je prebledel, polila ga je rdečica, obrnil se je in se naglo poslovil, češ da se mu zdi, da je odveč.

"Kaj? Mojemu ženinu ne daš roke?" je zavpila sestra in hitela za onim.

Nejevoljno je vstal Lovro, se naslonil na okno in gledal na vrt; čutil je, da mu je huda ura nad glavo. Mati je vzdihova- vala po sobi, govoril ni nihče.

"Torej Planinec je Metkin ženin?" je dejal Lovro, da bi pritrjal mučno tišino.

"Ali ti ni bila že pisala?" je vzdihnila mati.

"Nobene besede. Danes sli- šim to prvič. A Metka si ven- dar izbere lahko kaj boljšega."

"Gospod Planinec je pošten mladenič," se je ponesla ma- ti; "vreden je vsakega deklet- ta in Metka naj zahvali Boga, če ga dobi."

"To je bilo poprej, mati, dok- ler jaz še nisem imel Podkra- ja. A sedaj bom jaz tudi kaj priložil za doto."

"Tem laže bosta živela," je dejal oče.

"Toda spodobi se, da mene tudi posluša, kadar si izbira moža."

Prijokala je v sobo Metka in med ihtenjem začela očitati bratu prevzetnost, da je razža- lil njenega ženina in da bo on kriv, če se vse razdere.

"Da bi se le razdrlo," je de- jal brat; "ti doboš sedaj lahko kaj boljšega."

"A jaz ne maram drugega in nočem nič boljšega in tvojega Edvarda še manj in barončka najmanj. Kar sam imej oba, ker sta ti ljubša ko tvoja se- stra in moj Andrej in tvoji starši. Oh, da si se tako spre- menil!"

Zdaj je začela tarnati mati, da ji je že dolgo časa pravilo nekaj v srcu, da izgubi sina; in oče se je jezil nad ošabnost- jo, ki noče spoznati svojega ro- du.

"Mi smo ti prenizki, kajne? prekmetski, hribovci. Kdor se povzdiguje, ta bo ponižan. Metkin ženin ti ni všeč. Kako boš izbral pač ti?"

"Oh, na Mlaki se bo ženil," je ihtela sestra.

"In četudi," je dejal Lovro trmasto, "Tebe ne bom vprašal, če smem. Ali si ti mene vpra- šala? Še povedala mi nisi."

"A vprašala sem starše, da boš vedel, starše."

"Po najini volji je ravnala," je potrdila mati; "a zato se ji bo tudi dobro godilo. Tebi se pa ne bo, če ne boš poslušal star- šev."

"Na Mlako hodi, tam te bo- do naučili kaj lepega!" se je hudoval oče.

"Kaj imate vendar zoper Mlako in zoper gospoda Majer- ja? Vam še ni storil nobene krivice. A naj bo on, kakršen hoče; kaj imate proti gospodični Irmi?"

"Oh, gospodična Irma," je povzela mati, "kako se je po- dila na konju okrog! Kakor večja; in baronček za njo. Ali se to spodobi ženski, jezdariti?"

"Po mestih je to kaj navad- nega," se je pomilovalno na- smehnil Lovro. "Najimnitejšje gospe jezdiijo."

"In pozimi se je drkala po potoku z drkalicami. Ali veš, kdo se je tako drkal? Herodo- va hči, tista, ki je dala sv. Ja- nezmu glavo odsekati. A kaj se je zgodilo! Led se je utrgal, mlada Herodežica se je udrla

do vratu in led ji je prerezal vrat, kakor ga je bila ona sv. Janezu. To je bila božja ka- zen. Tista Irma pa se drka ravn- o tako."

Lovro je ugovarjal, da po- vest ni verjetna, ker ni tam, kjer je živel Herod, nikdar ta- kega ledu, da bi se ljudje dr- kali.

"Kdor nima vere," je meni- la mati, "tistemu ni nič verjet- no. Jaz pa verjamem, ker mi je to pravil nekdo, ki je skusil več kakor ti."

"Naj bo, kakor hoče; a Irma vendar ni Herodova hči."

"Prida je nič ni."

"Ali si na Pristavi že bil?" je vprašal oče.

"Kaj hočem tam?"

"Včasih nisi tako govoril. Tam sta tudi dekleti, dve. Teh ti ni nobena všeč?"

"Nobena. Če se bom ženil jaz, bom gledal, da kaj priže- nim, ker je moje posestvo tudi nekaj vredno. Na Mlaki je de- nar."

"Stori, kar hočeš," je dejal oče in vzel klobuk; "toda pom- ni: kdor staršev ne uboga, te- ga tepe nadloga; en krivični vi- nar požre deset pravičnih in, kakor si postelješ, tako boš le- žal. Kar pa zdaj počenjaš, to se zdi meni vse narobe: barona za oskrbnika, Edvarda za sva- ka in Irmo za ženo, to je no- rost!"

"Da, da," je med zobmi pri- trjeval Lovro in se odpravljal, "vi mislite, da sem še vedno oni deček, ki se je držal materi za krilo. A medtem sem zrastel in vem sam, kaj je prav in kaj ni prav. Vi pa tudi veste. To- rej vsak po svoje! Možite se, kakor se vam ljubi; jaz vam ne bom vzel vašega Andreja. Bog vam ga blagoslovi! Zdravi!"

Šel je takoj za očetom, ki si je bil potisnil klobuk na oči in se obrnil po polju, jezen na lahkomišelnega sina. Doma sta jokali mati, da je izgubila sina, in hči za ženinom in bratom.

Kako drugače so si bili nasli- kali vsi bodočo srečo, ko bo Lo- vro podkrajski gospod!

A tudi ta je bil žalosten, ko je korakal s klobukom na teme- nu proti domu, vrtel paličico in na videz brezskrbno počvi- žgaval. Kako so ga bili spreje- li! Hladneje, neprijazneje ko vsakega tujca. Še kruha niso dali na mizo niti ga vprašali, če je lačen ali žejen. Slišal ni no- bene lepe besede. Samo očita- nja; kakor bi jim bil Bog ve kaj storil. Kaj more on za to, da so ga sprejeli Majerjevi lju- bezniveje in gostoljubneje od domačih. Jezl jih, ker je to oč- tek, ki jim kaže krivico. Da, sprejel je bron. Ni li to usmi-

ljeno delo, preskrbeti skromno službico sinu tam, kjer je bil oče gospodar! "A tudi tega koščka kruha mu ne privoščijo," se je opravičeval in uteme- ljeval svojo nramno nejevoljo. "In ko so sami taki, kako ostro sodijo druge! O, kar počne gos- pold Majer, to bi počeli drugi tudi, da imajo njegov um in denar. Eden greši v dejanju, drugi le v mislih in se jezi, da le v mislih. Oj, poznam vas; po petdeset goldinarjev bi pro- dajali mernik pšenice, ako bi ga kdo kupil." Ko je bil Lovro podprl s trdnimi razlogi svojo nejevoljo in opravičil svoje postopanje, se je zazdel sam sebi mnogo boljši od dru- gih in preveril se je, da se mu godi silna krivica. Odnali so ga, odbili njegovo pomoč. Ka- kor hočejo; vrival se jim ne bo! Družil se bo s tistimi, ki so prijazni z njim, ki ga imajo ra- di.

Doma je ukazal Lovro nosi- ti na mizo in poklicati barona. Sedela sta pri kosilu sama in govorila malo, Lovro iz nejevo- lje, baron po navadi. Ker pa se je zdelo temu dolžnost, pokazati gospodarju kmalu svojo

oskrbniško brižnost, ga je opo- zoril na hud nedostatek, da ima konjski hlev okna premaj- hna in prenizko postavljena, goveji pa narobe.

"To se popravi," je dejal Lo- vro.

"Konja za ježo bi bilo tudi treba. V Teharjih na Štajer- skem bi se dobil."

"Ne mudi se še," je dejal Lo- vro in odmašil brez prizanaša- nja dve steklenici fine stare kapljice, kakor bi se hotel ma- dževati nad svojci, ki so zav- rželi tako kosilo in tak sprejem. In zlahtne pijače čarobni uč- nek ni izostal. Lovru se je ogre- lo srce in razvezal jezik.

"Kako vam ugaja gospodič- na Irma, gospod baron?" je vprašal naravnost.

"Irma? Tako," je dejal za- tegnjeno baron.

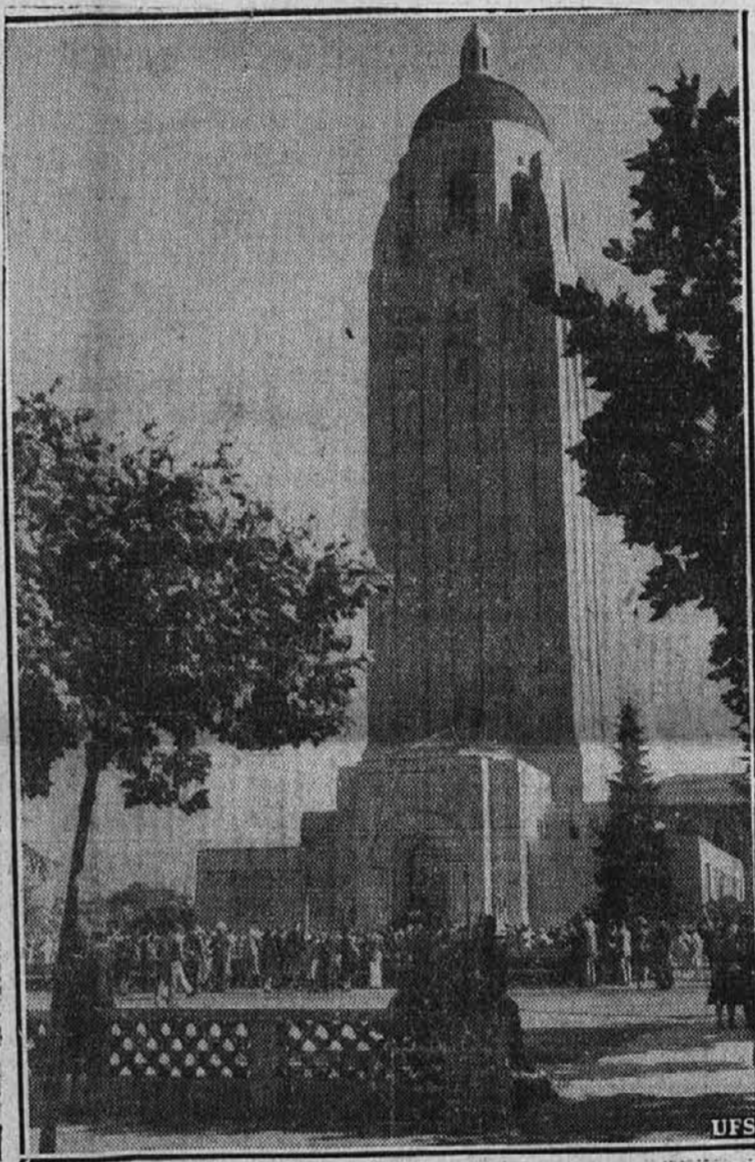
"Krasno dekle je," se je na- vduševal Lovro. "Kako prožno hodi, kako okusno se oblači, ka- ko preprosto in zanimivo govo- ri! Živo me spominja Dunaj- čank. Vi ne poznate Dunaj- čank, gospod baron?"

"Ne."

(Dalje prihodnjič.)

Konzulati zaprti. — Na sliki vidimo newyorške ciste na straži pri vohu v palačo italijanskega konzula na Rockefeller Center v New Yorku, katerega so na- lje ameriške vlade zaprli.

Hooverjeva knjižnica. V Palo Alto, Cal. je krasno po- slopje-knjižnica, ki je dobila ime po divšem predsedniku Hooverju. Poslopje je stalo \$600,000.00. Stolp tega po- slopja se dviga 280 čevljev visoko. V tej knjižnici je shra- njenih 5,000,000 raznih dokumentov in tajnih poročil iz važne svetovne vojne.

Kaj žalosten prizor se je nudil londonskim verni- ko so dan po nemškem bombnem napadu zopet stopili tedralo sv. Pavla v Londonu. Slika nam kaže razde- ki so ga povzročile nemške bombe.

Naročite se na dnevnik "Ameriška Domovina"

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamarske in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki. . . Posluje že 47. leto

Članstvo 37,000 Premoženje \$4,500,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 125.19%

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, najstarejši in nadsolventni podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, invalidnost in onemoglost.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. let, otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate za pokojnino.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če se nisi pridružil, ti je mogoče in bogate katoliške podporne organizacije, trudi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrni na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD
351-353 No. Chicago St. Joliet, Ill.

V BLAG SPOMIN
PRVE OBLETNICE SMRTI BLAGO- POKOJNEGA SOPROGA IN OČETA

Frank Mullec

ki je preminil dne 15. julija, 1940.

Dragi soprog in ljubljeni oče! Da- nes je leto dni, odkar smo Te izročili materi zemlji v naročje, kjer snivaš spanje večnega miru. Ob tužni oblet- nici in s solzami v očeh Ti kličemo globoko žalostni: Bog Ti daj mirno spanje v ameriški zemlji do končnega skupnega svidenja.

Žalujoči:
SOPROGA in OTROCI.
Cleveland, O., 15. julija, 1941.

Spēnd Happy Days at CEDAR POINT on Lake Erie

COMING Ben Bernie Gene Krupa Alvino Ray Tony Pastor Orrin Tucker AND OTHERS

Dance NIGHTLY TO FAMOUS RADIO BANDS

"All the fun in the world" is yours at Cedar Point, the largest vacation resort on the Great Lakes. Seven miles of sandy beach extends out into the blue waters of Lake Erie.

Every popular outdoor and indoor sport and amusement await you, including fishing, boating, riding, tennis and golf. Special attraction . . . Ohio's most beautiful summer ballroom. End- less fun for all the family, for a day or the entire summer. Hotel Breakers, with 1,000 comfortable, outside rooms, offers you restful relaxation. Moderate rates . . . excellent cuisine.

Easy to reach, via U. S. Route 6, Ohio 2, midway between Cleveland and Toledo. Rail or bus to Sandusky. Steamers from Cleveland and Detroit.

Ask for folder. CEDAR POINT-ON-LAKE ERIE, SANDUSKY, O.

THE PLAYGROUND OF THE GREAT LAKES - JUNE 14 THROUGH LABOR DAY